

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1964-1965.

II MAART 1965.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen, voor wat het personeel van het technisch- en kunstonderwijs van de Staat betreft.

VERSLAG

NAMENS

DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN (1).
UITGEBRACHT DOOR DE HEER DE SWEEMER.

DAMES EN HEREN.

Draagwijdte van het wetsontwerp.

Overeenkomstig de in de wet van 21 juli 1844 voorziene algemene regeling worden de pensioenen die ten laste zijn van de Openbare Schatkist uitbetaald op de leeftijd van 65 jaar, na 30 jaren dienst en dit naar rato, voor ieder jaar dienst van 1/60 van de gemiddelde wedde die de belanghebbenden hebben genoten gedurende de laatste vijf jaar van hun loopbaan.

Krachtens latere wetten kende de wetgever bijzondere pensioenregelingen toe ten bate van sommige leden van het onderwijzend personeel, Onafgezien van bepaalde alwijn-

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter : de heer Merlet.

A. - Leden: de heren De Saecker, De Staercke, Fimmers, Kiebooms, Levens, Meyers, Michel, Parisis, Posson, Saint-Remy, Scheyven, Boeykens, Bourlet, Cools, De Sweemer, Detiège, Gelders, Harnequies, Merlet, Paque (Simon), Van Acker (F.), De Clercq, Dé Winter.

B. - Plaatsvervangers : de heren Blenckeert, Discry, Eyskens, Gillès de Pélichll, Herbiet, Van den Daele, Berg, Grenée, Sebiechts, Toubreau, Vercauteren. - Piron.

Zie:

951 (1964-1965) :

- N° 1: Wetsontwerp,
- N° 2 tot 4: Amendementen,

Chambre des Représentants

SESSION 1964-1965.

II MARS 1965,

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques, en ce qui concerne le personnel de renseignement technique et artistique de l'Etat.

RAPPORT

FAIT AU NOM

DE LA COMMISSION DES FINANCES (1),
PAR M. DE SWEEMER.

MESDAMES. MESSIEURS.

Portée du projet de loi.

Conformément au régime général prévu par la loi du 21 juillet 1844, les pensions à charge du Trésor public sont liquidées à l'âge de 65 ans, après 30 années de service, à raison, pour chaque année de service, de 1/60e de la moyenne du traitement dont les intéressés ont joui pendant les cinq dernières années de leur carrière.

En vertu de lois ultérieures, le législateur a accordé des régimes de pensions particuliers en faveur de certains membres du personnel enseignant. Abstraction faite de

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Meriot.

A. - Membres: MM. De Saecker, De Staercke, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisis, Posson, Saint-Remy, Scheyven, Boeykens, Bouter, Cools, De Sweemer, Detiège, Gelders, Harnequies, Merlet, Paque (Simon), Van Acker (F.), De Clercq, De Winter.

B. - Suppléants: MM. Blenckeert, Discry, Eyskens, Gillès de Pélichll, Herbiet, Van den Daele, Bary, Grandjean, Sebrecht, Toubreau, Vercauteren. - Piron.

Voir:

951 (1964-1965) :

- N° 1: Projet de loi.
- NoB 2 à 4: Amendements.

gen inzake pensioenleeftijd, worden op grond van de wet van 31 maart 1884 de pensioenen van de gemeenteleraars, van de inspecteurs van het normaalonderwijs en deze Van het onderwijzend personeel van de Rijksmiddelbare scholen uitgekeerd naar rato, voor ieder jaar dienst van 1/55 van de tijdens de laatste vijf jaren genoten wedde.

De personeelsleden van het technisch- en kunstonderwijs van de Staat kunnen van deze gunstmaatregel niet genieten. Het enige preferentiële voordeel dat zij onlangs hebben bekomen, is de mogelijkheid om vroegtijdig, C.U. op de leeftijd van 60 jaar, hun pensioen aan te vragen.

Deze ongelijke behandeling is weinig verantwoord: de taak die door de leraars van het technisch onderwijs wordt verricht moet helemaal niet onderdoen voor deze waarmee de leraars van het middelbaar onderwijs zijn belast.

Het ontwerp strekt ertoe de bestaande discriminatie ongedaan te maken en aan de leraars van het technisch- en kunstonderwijs, van de Staat tantièmes van 1/55 voor de berekening van hun rustpensioen toe te kermen.

Deze regeling zal eveneens ten goede komen aan het administratief personeel van deze Rijksonderwijsinrichtingen alsmede aan de leraars en aan het administratief personeel van het vrij middelbaar, technisch en kunstonderwijs.

Deze gelijkstelling tussen vrij en Staatsonderwijs waarvan sprake, vloeit automatisch voort uit de wet van 30 januari 1954 waarbij de reglementen waaraan de pensioenen van de personeelsleden van het Rijkstechnisch onderwijs zijn onderworpen werden uitgebreid tot de personeelsleden van het privétechnisch onderwijs.

De wet van 29 mei 1959, tot bekrachtiging van het Schoolpakt, heeft trouwens de idee die aan de wet van 30 januari 1954 ten grondslag ligt bevestigd. Bepaald werd dat de wet van 30 januari 1954 tot grondslag zou dienen voor de berekening van het pensioen van het onderwijzend personeel van het vrij middelbaar en het vrij kunstonderwijs.

*
**

Amendementen van de heer Posson (Stuk n° 594/2),

Zoals uit de Inleidende beschouwingen kan worden opgemaakt, gaat het ontwerp uit van de idee dat het technisch onderwijs moet worden gelijkgeschakeld met het middelbaar onderwijs.

Met de toekenning van gelijke tantièmes wordt dit beginsel, volgens sommige leden, slechts ten dele verwezenlijkt.

In tegenstelling met hetgeen is voorzien in de pensioenregeling van het Rijksmiddelbaar onderwijs, kan het onderwijzend personeel, het onderwijzend hulp personeel en het administratief personeel waarvan sprake in dit ontwerp niet genieten van de bonificatie voor het bezit van sommige diploma's.

Anderzijds worden de jaren, die aanvaard worden voor de berekening van de ancienniteit welke recht geven op een hogere wedde, slechts in aanmerking genomen voor de berekening van het pensioen indien de betrokkene bij de Staat diensten gepresteerd heeft, die tijdens voornoemde jaren bezoldigd waren. Men moet inderdaad weten dat thans de diensten die in aanmerking komen voor de vaststelling van de wedde niet altijd meetellen voor de berekening van het pensioen.

Zo worden de in de privéijverheid gepresteerde diensten niet meegeteld voor het pensioen ten laste van het Rijk.

Om deze anomalieën uit de weg te ruimen werden door de heer Posson amendementen ingediend. Zij zijn geïnspireerd door eertijds ingediende wetsvoorstellen van senator Hanotte, van senator Busiau en van volksvertegenwoordiger Denis.

*
*.

certaines dérogations portant sur l'âge de la mise à la pension, la liquidation des pensions des professeurs communaux, des inspecteurs de l'enseignement normal et de celles du personnel enseignant des écoles moyennes de l'Etat, s'effectue sur base de la loi du 31 mars 1881, à raison, [pour chaque année de service, de 1/55° du traitement perçu au cours des cinq dernières années.

Les membres de l'enseignement technique et artistique de l'Etat ne peuvent bénéficier de ces mesures de faveur. Le seul avantage préférentiel qu'ils ont récemment obtenu consiste en la faculté de solliciter leur mise à la retraite anticipativement, c'est-à-dire à l'âge de 60 ans.

Cette disparité de régime est peu justifiable, la tâche accomplie par les professeurs de l'enseignement technique ne cédant guère à celle incombant aux professeurs de l'enseignement moyen.

le projet tend à annuler la discrimination ainsi existante et à octroyer aux professeurs de l'enseignement technique et artistique de l'Etat, lors du calcul de leur pension de retraite, des tantièmes de 1/55°.

Une telle disposition profitera également au personnel administratif de ces établissements d'enseignement de l'Etat de même qu'aux professeurs et au personnel administratif de l'enseignement moyen, technique et artistique libre.

Cette assimilation entre l'enseignement libre et celui de l'Etat, dont question, résulte automatiquement de la loi du 30 janvier 1954 étendant les règlements en matière de pensions des membres du personnel de l'enseignement technique de l'Etat aux membres du personnel de l'enseignement technique privé.

La loi du 29 mai 1959 portant ratification du Pacte scolaire, a d'ailleurs confirmé l'idée qui est à la base de la loi du 30 janvier 1954. Il a été stipulé que la loi du 30 janvier 1954 servirait de base au calcul de la pension du personnel enseignant de l'enseignement moyen et artistique libre.

*
**

Amendements de M. Posson (Doc. n° 591/2).

Ainsi qu'il appert des considérations introductives, le projet est fondé sur l'idée que l'enseignement technique doit être assimilé à l'enseignement moyen.

L'octroi de tantièmes identiques, selon certains membres, ne traduit que partiellement ce principe dans la réalité.

Contrairement à ce qui est prévu en matière de pension dans l'enseignement moyen de l'Etat, le personnel enseignant, le personnel enseignant auxiliaire et le personnel administratif visés par le projet ne sont pas admis au bénéfice de la bonification accordée pour la possession de certains diplômes.

D'autre part, les années admises pour calculer l'ancienneté donnant droit à un traitement plus élevé ne sont prises en considération pour le calcul de la pension que si l'intéressé a presté à l'Etat des services rémunérés pendant lesdites années. Il convient de savoir, en effet, qu'actuellement les services pris en considération pour la fixation du traitement n'entrent pas toujours en ligne de compte pour le calcul de la pension.

Ainsi des services prestés dans le secteur privé ne sont pas comptés pour la pension à charge de l'Etat.

Afin d'éliminer ces anomalies M. Posson a proposé des amendements. Ils s'inspirent des propositions de loi déposées à l'époque par le sénateur Hanotte, le sénateur Busiau et le député Denis.

*
*.

Amendement van de heer Saintraint (Stuk n° 951/3).

Door de heer Saintraint werd eveneens een amendement ingediend. Het strekt ertoe de jaren, tijdens welke de personeelsleden hoger onderwijs hebben gevolgd om hun diploma te behalen, te laten meetellen bij de berekening van het pensioen.

*
**

Bespreking van hogervernoemde amendementen.

1. De Minister, adjunct voor Financiën, meent dat de gestelde problemen zouden moeten worden onderzocht in een algemener verband en ill zoverre de beoogde objectieven in bepaalde gevallen redelijk kunnen worden iJeheten.

Niettemin heeft hij gemeend dat het ogenblik nog niet is aangebroken om zich hierover uit te spreken. De amendementen doen o.m. financiële bezwaren rijzen.

De Regering beschikt voor de uitvoering van de sociale programmatie in de overheidssector over ± 3 miljard. Dit bedrag is ontoreikend om iedereen en in alles volledige voldoening te schenken.

2. Dit is het geval voor het door de heer Saintraint opgeworpen probleem van de valorisatie van de jaren tijdens welke hoger onderwijs werd gevolgd. Ditvoorstel c stuit evenwel niet alleen op financiële bezwaren, doch men kan er bovendien tegen aanvoeren dat het buiten het kader valt van het huidige ontwerp. Het probleem dient een oplossing te krijgen in het kader van de algehele herwaardering van het openbaar ambt.

Trouwens het amendement werpt niet alleen de kwestie op van de ancienniteit inzake pensioenen, maar ook deze inzake wedde. Dit amendement werd ingetrokken nadat de auteur ervan de verzekering had gekregen dat het probleem niet uit het oog zal worden verloren.

3. a) Wat nu de door de heer Posson ingediende amendementen betreft, wees de Minister vooreerst op de financiële weerslag ervan in het technisch onderwijs. De gevraagde bonificatie voor het bezit van sommige diploma's zou in het Rijks-, Officieel en Vrij technisch onderwijs respectievelijk 14 miljoen, 4 miljoen en 54 miljoen kosten.

Ook van het amendement dat ertoe strekt de in de privé-nijverheid gepresteerde diensten te laten meetellen voor de berekening van het pensioen, kan men verwachten dat het heel wat zou kosten. Preciese cijfers zijn er evenwel niet voorhanden.

De goedkeuring van beide amendementen zou tot gevolg kunnen hebben dat velen vroeg tijd ig hun pensioen zullen aanvragen, hetgeen in de huidige omstandigheden in vele onderwijsinstellingen ontreddering zou kunnen teweegbrengen.

Ook bestaat er gevaar dat deze amendementen op hun beurt discriminatie tot stand zouden brengen in de sector van het technisch onderwijs. Leraars die de gelegenheid niet hebben gehad een diploma te bemachtigen en die uitstekende krachten zijn, zouden in een minderwaardige positie komen te staan.

De eventuele valorisatie van de in de privé-nijverheid doorgebrachte jaren is voorts in strijd met de principes die

Amendement présenté par M. Saintraint (Doc. nO 951/3).

M. Saintraint a également présenté un amendement. Ce dernier tend à valider pour le calcul de la pension les années pendant lesquelles les agents ont suivi les cours de l'enseignement supérieur en vue d'obtenir leur diplôme.

*
**

Discussion des amendements précités.

1. Le Ministre, adjoint aux Finances, est d'avis que les problèmes posés devraient être examinés dans un contexte plus général, si tant est que les objectifs poursuivis puissent dans certains cas être qualifiés de raisonnables.

Il a néanmoins estimé que l'heure n'était pas venue de se prononcer à leur sujet. Les amendements soulèvent entre autres des objections d'ordre financier.

Pour l'exécution de la programmation sociale dans les services publics, le Gouvernement dispose de 3 milliards environ. Cette somme ne permet pas de donner satisfaction à tous et en toutes choses.

2. Tel est le cas pour le problème soulevé par M. Saintraint: celui de la valorisation des années d'études dans l'enseignement supérieur. Non seulement cette proposition se heurte à des objections d'ordre financier, mais encore on peut lui reprocher de sortir du domaine du présent projet. Ce problème doit être résolu dans le cadre de la revalorisation générale de la fonction publique.

L'amendement soulève d'ailleurs la question de l'ancienneté non seulement en matière de pensions, mais aussi en matière de traitements. Cet amendement a été retiré après que son auteur ait reçu l'assurance que ce problème ne serait pas perdu de vue.

3. a) Quant à l'amendement présenté par M. Posson, le Ministre a tout d'abord insisté sur les répercussions financières de cet amendement au niveau de l'enseignement technique. La bonification, revendiquée par cet amendement en raison de la possession de certains diplômes, coûterait pour renseignement technique de l'Etat, renseignement technique officiel et l'enseignement technique libre respectivement 14 millions, 4 millions et 54 millions.

Il faut s'attendre également à ce que l'amendement tendant à faire entrer en ligne de compte pour le calcul de la pension les services prestés dans l'industrie privée entraîne des dépenses assez élevées. Toutefois, il n'existe pas de chiffres précis qui soient disponibles.

L'approbation de ces deux amendements pourrait avoir pour conséquence que de nombreuses personnes sollicitent anticipativement leur pension, ce fait étant, dans les circonstances actuelles, susceptible de provoquer des perturbations au sein de nombreux établissements d'enseignement.

Le danger existe également de voir ces amendements donner, à leur tour, naissance à une discrimination dans le secteur de l'enseignement technique. Des professeurs qui n'ont pas eu l'occasion d'obtenir un diplôme mais qui, néanmoins, sont des éléments de grande valeur seraient placés dans une position d'infériorité.

L'éventuelle valorisation des années accomplies dans le secteur privé est en outre contraire aux principes sur lesquels

ten grondslag liggen aan het ontwerp tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en deze van de privésector (Sillfe, *Ka.ner*, n° 989/1, 1963-1964).

Ten slotte zij aangestipt dat het Regeringsontwerp, waa rvan de financiële weerslag op 108 miljoen kan worden geraamd, de goedkeuring wegdraagt van de bij de zaak betrokken syndikale organisaties.

b) Verschillende leden hebben zich - samen met de auteurs van de amendementen - voorstand er verklaard van een volledige gelijkshakeling tussen het technisch en middelbaar onderwijs. Zij geven er zich evenwel rekenschap van dat, wegens financiële redenen, het onderscheid niet ineens kan worden opgeheven.

c) Het is trouwens dit financieel argument dat de heer Posson er uiteindelijk toe aangezet heeft zijn amendementen in te trekken. Hij heeft er evenwel op gewezen dat men in de betrokken middelen sceptisch staat t.o.v. de door de Minister afgelegde verklaring volgens welke de uitgaven van het amendement dat de bonificatie beoogt voor het bezit van sommige diploma's op ongeveer 70 miljoen kan worden geraamd.

Men doet bv, opmerken dat de financiële weerslag van het wetsvoorstel van senator Hanotte eertijds geraamd werd op 140 miljoen.

Het ontwerp daarentegen zou volgens de Minister 108 miljoen kosten. Er is dus een verschil van circa 30 miljoen hetgeen heel wat minder is dan 70 miljoen waarover men het in Regeringskringen steeds heeft ..

In zijn repliek wees de Minister, adjunct voor Financiën erop dat de raming van het voornoemde wetsvoorstel verscheidene jaren geleden heeft plaats gehad. Ondertussen is men overgegaan tot de revalorisatie van het openbaar ambt, is het indexcijfer de hoogte ingegaan en groeide het aantal rechthebbenden gestaag aan.

Bij de raming van de financiële weerslag, raming die plaats heeft gehad aan de hand van de budgettaire gegevens, heeft men vanzelfsprekend met deze nieuwe elementen rekening moeten houden.

Amendement door de heer Posson ingediend ter vervanging van zijn vroegere amendementen. (Stuk n° 951/1).

Nadat de heer Posson, zoals gezegd zijn amendementen had ingetrokken heeft hij er evenwel om verzocht dat in de tekst van het ontwerp een artikel 1bis (nieuw) zou worden ingevoegd dat luidt als volgt:

« De toepassing van de bepalingen van artikel 2 van de wet van 8 april 1884 wordt uitgebreid tot de personeelsleden van het rijkstechnisch onderwijs, en de toepassing van de bepalingen van artikel 5, lid 1, 2 en 3, van de wet van 18 mei 1912 wordt uitgebreid tot de personeelsleden van het gemeentelijk technisch onderwijs. »

Uit deze tekst kan men afleiden dat de heer Posson verzaakt heeft niet alleen aan de valorisatie van de in de privé-nijverheid doorgebrachte jaren, maar tevens aan de bonificatie van de door het onderwijzend hulp personeel en administratief personeel behaalde diploma's.

Het amendement komt dus nog alleen ten goede aan de in het Rijkstechnisch- en gemeentelijk technisch onderwijs tewerkgestelde onderwijzende personeelsleden die een in het Rijksmiddelbaar onderwijs vereiste diploma bezitten.

Ingevolge deze schifting zal de financiële weerslag, die zich volgens de heer Posson, trouwens niet onmiddellijk zal laten gevoelen, nog amper circa 16 miljoen bedragen.

est basé le projet établissant certaines relations entre les régimes de pensions du secteur public et ceux du secteur privé (*Doc. de la Clunbre*, n° 9~9/1, 1963-1(64).

Il convient également de faire observer que le projet du Gouvernement dont les répercussions financières peuvent être évaluées à 108 millions, emporte l'approbation des organisations syndicales s'intéressant à ce problème.

b) Divers membres -- dont les auteurs des amendements -- se sont déclarés partisans d'une assimilation totale entre l'enseignement technique et l'enseignement moyen. Ils se rendent toutefois compte que la différence ne peut, pour des motifs d'ordre financier, être supprimée instantanément.

c) C'est d'ailleurs cet argument d'ordre financier qui a finalement incité M. Posson à retirer ses amendements. Ce dernier a cependant souligné que les milieux intéressés font preuve de scepticisme à l'égard de la déclaration faite par le Ministre, selon laquelle il est possible d'évaluer à 70 millions les dépenses résultant de l'amendement tendant à l'octroi d'une bonification pour la possession de certains diplômes.

On a notamment fait observer qu'à l'époque l'incidence financière de la proposition de loi de M. le sénateur Hanotte a été évaluée à 140 millions.

Le présent projet en revanche contera, selon le Ministre, 108 millions. Il y a donc une différence d'environ 30 millions, soit beaucoup moins que les 70 millions dont il est sans cesse question dans les sphères gouvernementales.

En réponse, le Ministre, adjoint aux Finances, a signalé que l'évaluation du coût de la proposition de loi précitée avait été faite voici plusieurs années. Entre-temps, il a été procédé à la revalorisation de la fonction publique. L'indice des prix de détail a subi une forte hausse et le nombre des bénéficiaires n'a fait que croître.

Lors de l'évaluation de l'incidence financière - évaluation basée sur des données budgétaires - il a évidemment fallu tenir compte de ces éléments nouveaux.

Amendement présenté par M. Posson en remplacement de ses amendements antérieurs (Doc. n° 951/4) ..

M. Posson ayant, ainsi que nous l'avions signalé, retiré ses amendements, a néanmoins demandé l'insertion dans le texte du projet d'un article 1bis (nouveau), libellé comme suit:

« L'application des dispositions de l'article 2 de la loi du 8 avril 1884 est étendue aux membres du personnel de l'enseignement technique de l'Etat, et l'application des dispositions de l'article 5, alinéas 2 et 3, de la loi du 18 mai 1912 est étendue aux membres du personnel de l'enseignement technique communal. »

Il est permis de déduire de ce texte que M. Posson renonce non seulement à la valorisation des années prestées dans l'industrie privée, mais également à celle des diplômes obtenus par le personnel enseignant auxiliaire et par le personnel administratif.

Sont donc encore les seuls à bénéficier de cet amendement les membres du personnel enseignant de l'enseignement technique de l'Etat et de l'enseignement technique communal, titulaires de l'un des diplômes requis dans l'enseignement moyen de l'Etat.

A la suite de cette option, l'incidence financière, d'ailleurs non ressentie dans l'immédiat d'après M. Posson, atteindra encore quelque 16 millions à peine.

De Minister, adjunct voor Financiën, heeft zich tegen dit amendement uitgesproken:

1. Vooreerst wees hij erop dat de beoogde bonificatie tot gevolg zou hebben dat heel wat personeelsleden vroegtijdig hun pensioen zouden aanvragen.

2. Bovendien bestaat er gevaar dat het amendement een kettingreactie zou teweegbrengen. Ook aan de universitaire geschoolde staatsambtenaren die thans geen maximumpensioen kunnen bekomen, zelfs indien zij tot 65 jaar in dienst blijven, zou onmiddellijk op dit stuk voldoening moeten worden geschonken.

3. Voorts wees een lid erop dat ingevolge het Schoolpact voornoemd amendement automatisch van toepassing zal worden op het vrij middelbaar, technisch en normaal onderwijs. Dit betekent meteen dat de financiële weerslag van dit amendement heel wat belangrijker is dan het door de auteur vooropgesteld bedrag van 16 miljoen.

4. Ten slotte onderstreepte de Minister van Financiën dat het amendement buiten het kader valt van de voor 1965 vastgelegde sociale programmatie.

Op grond van de aangehaalde argumenten en nadat hij erom verzocht had dat de financiële weerslag van de verschillende door hem ingediende amendementen duidelijk zou worden gepreciseerd, heeft de heer Posson zijn amendement ingetrokken.

Stemmingen.

In stemming gebracht werden de artikelen en het geheelontwerp eenparig aangenomen.

De: *Verslaggever*,
A. DE SWEEMER.

De: *Voorzitter*,
J.-J. MERLOT.

Le Ministre, adjoint aux Finances, s'est opposé: il cet amendement:

1. Il a tout d'abord attiré l'attention sur le fait que la conséquence de la bonification envisagée serait que d'assez nombreux membres du personnel solliciteraient anticipativement leur pension.

2. L'amendement risque en outre d'entraîner une réaction en chaîne. Il faudrait également donner immédiatement satisfaction aux agents de l'Etat ayant une formation universitaire qui ne peuvent atteindre actuellement la pension maximale, même en restant en service jusqu'à 65 ans.

3. Un membre a en outre attiré l'attention sur le fait qu'en vertu du Pacte scolaire, l'amendement précité serait automatiquement applicable à l'enseignement moyen, technique et normal libre. Il s'ensuit en même temps que l'incidence financière de cet amendement excède de loin le montant de 16 millions, avancé par l'auteur.

4. Enfin, le Ministre des Finances a souligné à son tour que l'amendement ne cadre pas avec la programmation sociale arrêtée pour l'année 1965.

Sur la base des arguments invoqués, M. Posson a retiré son amendement, après avoir sollicité des précisions au sujet des répercussions financières des divers amendements présentés par lui.

Votes.

Mis aux voix, les articles ainsi que l'ensemble du projet ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. DE SWEEMER.

Le Président,
J.-J. MERLOT.